NORAKSTS
Lieta Nr. 142291012
(1-1150-13/26)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013. gada 8. martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Romāns Dončenko,

piedaloties sūdzības iesniedzējam *S.H.*,
iestādes – Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes – pārstāvei *S.R.*,
tulkam Imantam Blicsonam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *S.H.*, personas kods */personas kods/*, sūdzības par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012. gada 28. aprīļa lēmumu Nr. 678 (administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr. FR00036515).

Aprakstošā daļa

[1] 2012. gada 21. martā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes (turpmāk arī – VP GKPP PP vai Iestāde) Satiksmes uzraudzības biroja inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr. FR00036515 (turpmāk arī – Protokols) un piemēroja naudas sodu Ls 30 apmērā transportlīdzekļa *MITSUBISHI OUTLANDER*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, vadītājam par transportlīdzekļa vadīšanu 2012. gada 12. martā plkst. 18.05 Rīgā, pa */adrese 3/*, ar ātrumu 52 km/h pie atļautā

braukšanas ātruma 20 kilometri stundā – Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 114. punkta prasību pārkāpšanu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.[8] panta sestajā daļā.

[2] Nepiekrītot pieņemtajam lēmumam, *S.H.* (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) to apstrīdēja VP GKPP PP priekšniekam.

2012. gada 28. aprīlī VP GKPP PP priekšnieks pieņēma lēmumu Nr. 678 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Protokolu, norādot turpmāko.

[2.1] 2012. gada 12. martā ātruma mērīšanas iekārta *PoliScan Speed M1HP* (sērijas Nr. PS – 651309) (turpmāk – Fotoradars) tika uzstādīta */adrese 3/*, pamatojoties uz Valsts policijas atbildīgās amatpersonas pasūtījumu.

[2.2] Izskatāmajā gadījumā Fotoradara pirmreizējās verificēšanas sertifikātā norādīts, ka konkrētais mērīšanas līdzeklis atzīts par derīgu.

Saskaņā ar ātruma mērīšanas sistēmas *PoliScan Speed* fiksēto attēlu pārlūkprogrammas ekspluatācijas rokasgrāmatu, nosakot pārkāpumu izdarījušo transportlīdzekli, tiek izmantota vērtēšanas veidne – perspektīvā attēlots vienu metru augsts taisnstūra apgabals transportlīdzekļa tuvumā. Tā platums atbilst transportlīdzekļa daļai, no kuras ir iegūtas mērījuma vērtības. Vismaz vienam priekšējam ritenim frontālā mērījuma gadījumā vai attiecīgi vienam aizmugurējam ritenim aizmugurējā mērījuma gadījumā un/vai transportlīdzekļa numura zīmei ir jābūt vismaz daļēji redzamai veidnē. Citi satiksmes dalībnieki, kas pārvietojas tajā pašā virzienā pa to pašu joslu vai blakus esošo joslu, nedrīkst būt redzami veidnē. Turklāt veidnes apakšējai malai ir jābūt zem riteņiem. Pretējā gadījumā fiksētais foto uzņēmums ir nederīgs kā pierādījums. Papildus tam vērtēšanas veidne ietver palīglīniju, kas tiek saukta par mērlineālu un atbilst 0,5 metru skalai. Tās vertikālā pozīcijas atspoguļo parauga līmeni.

Apskatot Protokolā esošo fotouzņēmumu, redzams, ka fiksēts no iekārtas attālinošā transportlīdzekļa braukšanas ātrums. Vērtēšanas veidne atrodas tieši uz transportlīdzekļa *MITSUBISHI OUTLANDER,* valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kurš atrodas pozīcijā, kad tas attālinās no iekārtas. Veidnē atrodas minētā transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīme un labais aizmugurējais ritenis. Veidnes apakšējā mala ir zem minētā transportlīdzekļa riteņiem. Veidnē neatrodas citi tajā pašā virzienā braucoši satiksmes dalībnieki.

Ņemot vērā iepriekš minēto, secināms, ka nav pamata apšaubīt 2012. gada 12. martā plkst. 18.05 fiksēto transportlīdzekļa *MITSUBISHI OUTLANDER,* valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/,* braukšanas ātrumu.

[2.3] Ņemot vērā apstākli, ka iekārtas *PoliScan Speed M1HP* mērīšanas diapazons ir apmērām no 10 līdz 75 metriem, pieļaujams, ka pārkāpuma fiksēšanas brīdī transportlīdzeklis neatrodas tieši blakus fotoradaram, bet, kā tas ir arī šajā gadījumā, vairākus metrus uz priekšu.

[2.4] Ņemot vērā Rīgā, */ielas nosaukums/,* noteikto satiksmes režīmu, secināms, ka transportlīdzeklis *MITSUBISHI OUTLANDER,* valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/,* ātruma mērīšanas brīdī pārvietojas 528. ceļa zīmes („Dzīvojamā zona") darbības zonā, vietā, kur atļautais braukšanas ātrums saskaņā ar CSN 114. punktu ir līdz 20 kilometri stundā.

Fiksētais mērījums, ņemot vērā iekārtas kļūdu, ir 49 kilometri stundā. Tādējādi secināms, ka atļautais braukšanas ātrums pārsniegts par 29 kilometriem stundā.

[2.5] Ņemot vērā LAPK 149.[8] panta sestās daļas sankcijā paredzēto naudas sodu un Ceļu satiksmes likuma 43.[6] panta otrās daļas nosacījumus, lietderības apsvērumu padziļināta izvērtēšana un iekļaušana administratīvajā aktā nav mērķtiecīga, jo nav iespējams mīkstināt administratīvo sodu.

[3] 2012. gada 22. maijā tiesā saņemta *S.H.* sūdzība par Lēmumu. Sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] *MITSUBISHI OUTLANDER*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, stāvēja ceļa malā pie zaļās zonas. Automašīna neatradās */adrese 3/*, kā tas norādīts Protokolā. Tā atradās 100 metru attālumā no minētās vietas.

[3.2] Saskaņā ar Protokolā iekļauto fotoattēlu automašīna atrodas vienā vietā, bet saskaņā ar Protokola informāciju – citā.

[3.3] Sūdzības iesniedzējs dzīvo */adrese/*, kas ir ielas pretējā pusē pa diagonāli mājai */adrese 3/*. Lai sūdzības iesniedzējs varētu piebraukt pie savas mājas, viņam nav jāšķērso iela ar aktīvu transporta kustību ar ātrumu 52 kilometri stundā. Sūdzības iesniedzējs turklāt bijis iniciators tam, lai minētajā ielā tiktu izvietoti mākslīgi paaugstinājumi braukšanas ātruma samazināšanai (sliekšņi jeb tā saucamie „gulošie policisti").

[4] Paskaidrojumā tiesai Iestāde norāda, ka neatzīst sūdzību, pamatojoties uz Lēmuma argumentāciju.

[5] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka Fotoradara fiksētajā attēlā viņa automašīna redzama, tai atrodoties otrā ielas pusē, proti, pie nama */adrese 2/*. Sūdzības iesniedzējs braucis pa */ielas nosaukums/* nevis */ielas nosaukums 2/*, bet */ielas nosaukums 3/* virzienā, tādējādi Fotoradars nevarēja fiksēt viņa vadīto automašīnu no aizmugures, atrodoties pie nama */adrese 3/* un būdams pavērsts virzienā uz */ielas nosaukums 2/*. Sūdzības iesniedzējs arī norādīja, ka viņa ieskatā Fotoradars ir fiksējis stāvošu automašīnu, jo sūdzības iesniedzējs bija apstājies uz ielas pie nama */adrese 2/*.

Iestādes pārstāve sūdzību neatzina un paskaidroja, ka, apsekojot pārkāpuma vietu un salīdzinot to ar Fotoradara uzņemto fotogrāfiju, ir konstatējams, ka attēls uzņemts, atrodoties pie nama */adrese 3/* un skatoties */ielas nosaukums 2/* virzienā uz */ielas nosaukums/* labo pusi.

Motīvu daļa

[6] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[7] Ar pārsūdzēto Lēmumu konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs pārkāpis CSN 114. punkta prasības. Sūdzības iesniedzējs administratīvi sodīts ar naudas sodu Ls 30 apmērā par LAPK 149.[8] panta sestajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Saskaņā ar CSN 114. punktu (šeit un turpmāk – pārkāpuma brīdī spēkā esošajā redakcijā) dzīvojamās zonās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 20 kilometrus stundā.

LAPK 149.[8] panta sestā daļa paredzēja atbildību vieglo automobiļu vadītājiem par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 līdz 30 kilometriem stundā, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 528. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona".

[8] Lietā nav strīda par to, ka */ielas nosaukums/* posms no */ielas nosaukums 2/* līdz */ielas nosaukums 3/* ir vieta, kura apzīmēta ar 528. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona" un kurā pastāv atļautā braukšanas ātruma ierobežojums 20 kilometri stundā.

Lietā ir strīds par to, vai ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīta sūdzības iesniedzēja vaina konkrētā pārkāpuma izdarīšanā. Sūdzības iesniedzējs noliedz, ka pārkāpis atļauto ātrumu, kā arī apšauba, ka Fotoradara attēls uzņemts no vietas pie mājas */adrese 3/*.

[9] Tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus: Protokols, kurā iekļauts pārkāpuma brīdī uzņemtais fotoattēls ar vieglo automašīnu *MITSUBISHI OUTLANDER*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (*lietas 9. lapa*), šis fotoattēls palielinātā formā (*lietas 25. lapa*) un krāsainā izdrukā (*lietas 28. lapa*), *S.H.* paskaidrojumi, kas ietverti Protokola apstrīdēšanas iesniegumā (*lietas 15. lapa*), pārkāpumus fiksējošā tehniskā līdzekļa – braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces *PoliScan Speed M1HP* (sērijas Nr. PS – 651309) – mērījumi, kas norādīti Protokolā, braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces *PoliScan Speed M1HP* (sērijas Nr. PS – 651309) mērījumu vietas pase un verificēšanas sertifikāts (*lietas 16. un 17. lapa*).

[10] Tiesai ir zināms stāvoklis dabā */ielas nosaukums/* apkaimē, posmā no */ielas nosaukums 3/* līdz */ielas nosaukums 2/*. Tiesa noraida kā nepamatotu sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka Fotoradara uzņemtā fotogrāfija nav fiksēta no vietas pie mājas */adrese 3/*.

Kaut gan Fotoradara uzņemtā fotoattēla kvalitāte apgaismojuma nepietiekamības dēļ nav ļoti skaidra, tajā ir saskatāmas un identificējamas vairākas pazīmes, kas, salīdzinot ar stāvokli dabā, nepārprotami sakrīt. Pirmkārt, tiesa konstatē, ka attēlā aiz ielas (tieši virs automašīnas) redzama vairāku koku grupa, no kuriem divi atpazīstami kā bērzi pēc stumbra gaišās krāsas toņiem, pa vidu šiem diviem bērziem redzami divi citi lapu koki, pa labi no labajā pusē esošā bērza atrodas cits tumšas krāsas lapu koks, minētajai koku grupai labajā pusē atrodas arī egle. Otrkārt, ielas malā pretējā pusē tai vietai, no kuras veikta fotofiksācija, ir redzama tumšas krāsas sēta, kuras attālums no ielas braucamās daļas acīmredzami nepārsniedz divus līdz trīs metrus. Treškārt, attēla kreisajā pusē redzama vienu vai divu stāvu ēka ar gaišas krāsas fasādi, saskatāms mājas logs.

Tiesas uzskaitītās pazīmes – koku izvietojums, attālums no sētas līdz ielas braucamajai daļai un mājas ar gaišas krāsas fasādi atrašanās vieta – to kopumā atbilst stāvoklim dabā, atrodoties vietā pie mājas */adrese 3/* ar skatu uz */ielas nosaukums 2/* un raugoties uz ielas pretējo pusi virzienā, kas pēc pulksteņa ciparnīcas atbilst pirmajai stundai (jeb, vienkāršiem vārdiem, skatoties no šīs vietas „uz pulksten vieniem").

Tiesa norāda, ka uzskaitīto pazīmju sakritība nav konstatējama nevienā citā */ielas nosaukums/* posmā, tai skaitā arī pie mājas Nr. 21, uz ko norādījis sūdzības iesniedzējs. Turklāt tiesa norāda, ka pie mājas Nr. 21 esošā sēta atrodas ievērojami lielākā attālumā nekā Fotoradara uzņemtajā attēlā redzamā.

[11] Tiesa arī noraida kā nepamatotu sūdzības iesniedzēja pieļāvumu, ka Fotoradars būtu fiksējis stāvošu automašīnu. Ir vispārzināms fakts, ka fotoradari ātrumu fiksē tikai kustībā esošiem transportlīdzekļiem, turklāt uzņem fotoattēlus tikai tad, kad ierīce ir saņēmusi attiecīgu signālu par noteikta ātruma pārsniegšanu. Ja pieņemtu par patiesībai atbilstošu šādu pieņēmumu, tas nozīmētu tikai to, ka pārkāpuma fiksēšanas brīdī ātruma kontroles mērierīce nav bijusi tehniskā kārtībā. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka Fotoradars konkrētajā brīdī nav bijis tehniskā kārtībā un būtu veicis neatbilstošu attēlu uzņemšanu.

[12] Tiesa konstatē, ka LAPK 149.[8] panta sestās daļas sankcija transportlīdzekļa vadītājam paredz fiksētu naudas soda apmēru Ls 30 apmērā, kāds arī piemērots sūdzības iesniedzējam. Likumdevējs par konkrēto pārkāpumu ir noteicis tikai vienu iespējamu soda veidu un apmēru.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka sods ir piemērots normatīvā akta, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ietvaros saskaņā ar LAPK 32. panta pirmajā daļā noteikto.

[13] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka Protokolā un Lēmumā pamatoti ir konstatēts LAPK 149.[8] panta sestās daļas pārkāpums un soda apmērs noteikts atbilstoši. Tiesa Lēmumā nesaskata materiālo un procesuālo tiesību normu pārkāpumus, kuri varētu kalpot par pamatu Lēmuma atcelšanai. Līdz ar to Iestādes pieņemtais Lēmums ir atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu, 289.[13] panta sesto daļu un 289.[18] panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *S.H.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012. gada 28. aprīļa lēmumu Nr. 678 (administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr. FR00036515).

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (*paraksts*) R.Dončenko

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis R.Dončenko
Rīgā 2013. gada 8. martā